Ч. 273. Середа 18 (5) грудня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Парляментарні справи. — Програма парляменту.

Вчерашне засіданє палати послів розпочало ся по год. 3 з полудня. На початку засіданя президент др. Вайскірхнер відпер з цілою рішучостию критику, якій піддав в угорскім соймі президент угорского кабінету др. Векерле поведенє президиї австрийскої палати послів. Др. Вайскірхнер заявив, що президия австрийскої палати послів здержує ся сама від вмішуваня у внутрішні угорскі справи і ожидає, що рівне становище займе також угорский сойм. (Довготревалі оплески в цілій палаті.) — Рускі посли внесли крім заповідженого вже наглячого внесеня в справі подій на львівскім университеті, де в часі іматрикуляциї дня 14 с. м. прийшло до кровавої бійки, в котрій поранено 9 слухачів Поляків і Русинів, також велике число інтерпеляций та зажадали дословного їх відчитаня. През. Вайскірхер зарядив відчитанє інтерпеляций на кінци засіданя і уділив голос послови Фінкови до дневного порядку т. є. в справі угоди. П. Фінк зачав говорити серед безнастанних переривань і криків зі сторони руских послів, котрі свищуть і стукають, виявляючи в той спосіб невдоволенє з причини зарядженя президента що до відчитаня інтерпеляций аж на кінци засіданя. Президент кілька разів напоминав тих послів і просив о спокій. П. Фінк говорить дальше серед безнастанних криків на лавах руских послів. Нараз посол Бачиньский, котрий поломив свій пульт, кидає відломком єго в напрямі до президиї палати, однако поціляє стоячого по середині салі посла Бенковича, радикального Словінця, котрий зістав ранений в голову. Велике обуренє в цілій салі. П. Фінк перериває бесіду, президент заряджує перерву засіданя. В палаті довший час тревав великий заколот. Численні посли розділили бючих ся послів, а особливо окружили пос. Бачиньского, аби єго охоронити перед тими послами, котрі наступали на него. П. Романчук вступив на стіл, аби зложити якусь заяву, однако християньско-суспільні посли не допустили до того. Тоді п. Романчук удав ся до комнати президента палати. Вкінци в палаті успокоїло ся і президент по 20-мінутовій перерві відкрив на ново засіданє. Висказав найбільший жаль з причини нечуваної події в тій палаті, вибраній на підставі рівного і загального голосованя (гучні оплески) і висказав надію, що та палата була сьвідком такої події перший і послідний раз. Дальше подав до відомости, що предсідатель руского клюбу п. Романчук явив ся у него, аби з причини поганого поступку пос. Бачиньского висказати свій жаль. В тій справі одержить п. Романчук голос при кінци засіданя. Вкінци президент візвав палату, аби спокійно дальше працювала і уділив голосу п. Фінкови. По промові п. Фінка і социяліста Нісснера, вибрано ґенеральними бесідниками „за“ п. Бомбу і „против“ п. Немеца. Вкінци приступлено до голосованя і принято поодинокі артикули обох законів, творячих тіснійшу угоду, вкінци кінцевий протокол і численні резолюциї, між иншими резолюцию посла Зілінґера, взиваючу правительство, аби з огляду на збільшенє в послідних часах переслідуванє на Угорщині немадярских народностий звернуло увагу угорского правительства, що в інтересі народів і скріпленя монархії конечним єсть, аби немадярскі народности по мисли законів з р. 1867 уживали свободи, справедливости і людяности. На тім перервано наради. Посли рускі зрекли ся дословного відчитуваня своїх інтерпеляций. Пос. Романчук, котрий одержав голос при кінци засіданя, зложив таку заяву: На початку нинішного засіданя прийшло до подій, котрі мусїли викликати оґірченє і обуренє в цілій палаті, як не менше і в клюбі рускім, позаяк один з членів мого клюбу був нещасливою причиною тої події. Ді-

6)

ТРИ ВИСКАЧІ.

(Американьска істория — Т. Віттемберґ'ка).

(Дальше).

— Два рази на день — розповідала міс Пуллет дальше — мила я єго кольоньскою водою, бо оно біднятко часами — ну звістно, бо то буває так і у маленьких дітий, що иноді зробить під себе. Та й маленьких зубчиків хотів він часом ужити. Що від того потерпіла якраз моя найкрасша отоманка і мій смирненьский ковер, того я єму не дуже беру за зле. Він перебував заєдно в моїм сальоні. Спав сердешний завсїгди лиш в сїм хорошенькім візочку на білих шовкових подушках. Она відсунула трохи заслону візочка. — Дивіть ся, містер Прікль, вся єго постіль позначена єго моноґрамом. А що то все правда, що я вам кажу, на то доказом отсї квіти. — Она виймила з ручної торбинки пачку квітів. — Ось тут рахунок за візок і постіль звиш 30 долярів; 25 долярів дістав цукорник, 110 тапіцер за нове покрите отомани і за новий ковер, а 18 долярів заплатила я за молоко і кольоньску воду. Всего разом 183 долярів не вчисляючи дрібних видатків. Але тепер подивіть ся, який пишний мій любчик. — Она сягнула до візка. — Ось дивіть ся!

Она підняла в гору вискача в червонім кабатику і синих шараварах, такий був товстий, що виглядав як би надутий, як би одна груда сала.

— Ах — сказав на то шеріф — то добре, то добре!

Старанно поклала она Фіпця назад у візок. — Чей можу сподївати ся, що по моїй стороні буде побіда.

— Тепер на вас черга, містер Вуд — відозвав си шеріф.

Механік відсунув віко скрині на бік і виймив з неї велику нікleву клітку в виді палати. В середині тої палати сидів скулений вискач.

— На правду! — відозвав ся шеріф коли побачив клітку. — Величава! Величава!

Антін Вуд усьміхнув ся вдоволений. — Тота клітка — почав він поясняти — то чудо механічної штуки, котре мому Сіпцьови подає всї вигоди теперішних часів. Я єї сам зладив. Подивіть ся самі: скоро Сіпцьо біжить по тих дротах, то отсї дверцї отвирають ся на долину і отсе забавне страшило сидить вже у ванночці, наповненій студеною водою. Може отже тілько разів скупати ся, кілько хоче. То він і більше як десять разів купав ся на день. Я поучив ся з книжок о способі житя вискачів, та й довідав ся, що то зьвірята, котрі особливо в ночи люблять жирувати. Щоби мій Сіпцьо міг і в ночи добре видіти, то я зробив єму отсей маленький електричний прилад до осьвітлюваня. Він стоїть в звязи з отсим ніклевим ліжечком, в котрім спав отсей любий пестій через цілий час. Кілько разів Сіпцьо встане в ночи зі своєї постелї, засьвітить отся жарова грушка внаслідок електричної сполуки і цїла клітка заяснїє в сьвітлї. — Але я постарав ся й о красний вид і в ночи. Тут по лївім боцї бачите високу вежу а хатчина на єї вершку має зелені, сині і червоні вікна. Та й в тій хатчині на вежи єсть жарова грушка. Коли отсей маленький опир вилізе в ночи по сходах на гору і вагою свого тіла потисне найвисший ступень перед хатчиною в долину, то в хатчині засьвітить ся жарова грушка а Сіпцьо має тоді величавий вид крізь зелені, сині і червоні вікна. — Головна річ, щоби зьвірятам в неволи давати завсїгди чистої поживи. Подивіть ся на онтой хорошенький меблик з полірованої ніклевої бляхи, на тоту маленьку комоду! То посудина на поживу. В середині тої комоди єсть електричний дзвінок. Кілько разів мій Сіпцьо хоче їсти і писочком доторкне ся комоди, підскочить віко в гору а електричний дзвінок в середині задзвонить. Тоді прибігав я завсїгди і сипав тому любенькому пажорови сьвіжого корму до посудини. Иноді була то неаби яка мука, особливо в ночи. Бувало й так, що мусїв вставати в ночи два й три рази раз по раз, щоби маленькому годованцеви заспокоїти єго апетит. Але зато знайшов він завсїгди чистеньку і здорову поживу. Та чого би то чоловік не зробив з любови для зьвірят! Я гордий з моєї механічної клітки. На кождій сьвітовій виставі відзначили би мене першою нагородою.

— Ґратулюю вам, містер Вуд. Ґратулюю вам — сказав шеріф. — Але впрочім здає ся — говорив він дальше, показуючи майже на зовсїм

знавши ся о тім, хотів я зараз висказати високій палаті мій жаль. Однако з причини зрозумілого обуреня в палаті не удалось мені то, отже я просив п. президента, аби мій жаль подав до відомости високої палати. Дякую п. президентови за єго поведенє. Хоч обуренє руских послів з причини оногдашних подій на університеті львівскім єсть природне і зрозуміле, то однако подібні події суть найменше пожадані і прошу, аби не кладено їх на рахунок руского клюбу. Ще раз висказую свій найбільший жаль і прошу Високу палату о прощенє, що один з членів нашого клюбу, хоч — як каже — без наміру (супротивленя і перериваня) викликав ту подію. — Інтерпеляцию поставив ще п. Марков в справі робітників вертаючих з Америки і п. Хоц. На тім закрито засіданє. Слідуюче нині рано.

Друге засіданє комісиї податкової відбуло ся дня 12. грудня с. р. під проводом голови п. др. Костя Левицкого. На отсім засіданю приступлено до розділу рефератів справ, що доси увійшли до комісиї податкової. З'осібна, справу зміни закона про евіденцию катастру податку ґрунтового віддано до реферату п. Тітоньому; справу реформи закона про податки особисто-доходовий і заробковий п. др. Оберляйтнерови; справу знесеня податку домово-клясового від домів з одною і двома мешкальними комнатами (внесок п. др. Костя Левицкого) п. др. Лазарскому, та предложенє закона про оподаткованє самоходів (автомобілів) п. Зільберерови. — Міністерство скарбу має в короткім часі приладити потрібні материяли з датами податковими, так аби комісия податкова на найблизшім засіданю могла приступити до наради і порішеня отсего першого приділу справ.

Сеї пятниці відбуде ся перше засіданє делеґаций, отже вже сими днями прийде в парляменті до вибору делеґатів. В послідній сесиї делеґаций було на 40 делеґатів палати послів 19 Німців (14 лібералів і 5 клерикалів), 8 Чехів, 6 Поляків, 4 Італіянців, 2 полудневих Славян і 1 Русин. Наслідком нової ординациї виборчої змінив ся склад палати послів так, що і склад австрийскої делеґациї випаде значно відмінний від попередного. Німці імовірно стратять три мандати, так що будуть їх мати 16; в сім числі буде лібералів не більше як 7, а може навіть і менше (6 або 5); християньских социялів буде 5 — 8 або може й 9; 1 або й 2 мандати дістануть німецкі социяльні демократи. Чехи здобудуть тепер 9 мандатів, з котрих один будуть мусіли відступити соц. демократам. Поляки дістануть імовірно 5 мандатів, Італіянці 3, Русини 2 (в тім 1 з Буковини), полудневі Славяни 3 і Румуни 1 (після угоди з рускими послами з Буковини має Буковину заступати в делеґациях на переміну руский і румуньский делеґат). Взагалі мали доси Німці 19 заступників в делеґациях, Славяни 17, Італіянці 4; тепер буде імовірно Німців 16, Славян 21, Італіянців 3. А коли социяльних демократів числити за окрему ґрупу, то вийде: 14 — 15 Німців, 20 Славян, 2 Італіянців і 3 — 4 соц. демократів. На президента австрийскої делеґациї назначують христ. социяльного посла др. Фукса.

Новинки.

Львів, дня 17-го грудня 1907.

— **Іменованя і перенесеня.** П. Намістник поручив ст. інжинерови Вол. Косткевичеви управу будови реґуляциї Вистриці в Станиславові; інж. Як. Лїблїнґови управу будови реґуляциї Сьвічи в Болехові; інж. Ст. Тихоновичеви управу експозитури реґуляциї Сяну в Низьку і переніс інжинїрів: Волод. Бідоґа з Низька до Перемишля до служби в управі будови реґуляциї Сяну; Зиґм. Ворошиньского зі Львова до Ряшева при старостві і Меч. Лянґера з Калуша до Дембіци при реґуляциї Вислоки. — П. Намістник призначив інжинера Макс. Кошлю до служби в перемискім старостві та іменував ад'юнктами будівництва практикантів: Бол. Даровского, Стеф. Боґуша, Волод. Яновского, Мар Старецкого, Людв. Вержбовского, Лїб. Красуцкого, Казим. Федорского, Брон. Якушевского, Льва Прухницкого і Ром. Табіньского. — П. Намістник переніс канцеліста Намістництва Адольфа Морозовского з Хржанова до Зборова.

— **Леґітимациї урядничі.** З кінцем сего року тратять свою важність леґітимациї зелїзничі, видані урядникам державним і двірским на 5-лїтний очерк часу так, що з днем 1 січня 1908 повинні би бути видані нові леґітимациї на дальших 5 лїт. З президиї мінїстрів доносять, що при друкованю тих леґітимаций настали деякі трудности, в наслідок котрих виданє їх на Новий Рік єсть неможливе; отже постановлено продовжити важність старих леґітимаций аж до 1 марта 1908 р. і розпочато повідомлюванє о тім всїх властий. Видаванє нових леґітимаций розпічне ся мабуть аж від 15 лютого 1908 р.

— **Огнї.** В Добросинї, жовківского повіта, згоріли сими днями 3 загороди селяньскі загальної вартости 600 К. — В Кульчицях шляхотских самбірского повіта згоріло 8 загород, а шкода обезпечена ледви в одній третій части виносить 8100 К. Припускають, що хтось підпалив. — Дня 7 с. м. о 4 год. рано вибух в Пархачи, сокальского повіта огонь в домі властителя більшої посїлости п. І. Мадейского і знищив часть будинку разом зі знадобою. Огонь вибух мабуть в наслїдок хибного урядженя проводів електричних. Шкода обезпечена виносить 9000 К.

— **Дрібні вісти.** Львівский суд карний засудив в суботу вечером Дмитра Качиньского з Зеленої коло Янова, обжалованого о убитє господаря Петра Савки на кару смерти через повішенє, а Михайла Качиньского за участь в тім убийстві на 10 лїт тяжкої вязниці. Ксеньку Качиньску увільнено. На Дмитрі зробив вирок велике враженє. Родина з плачем прощала ся з обома обжалованими. — Льондоньскі шлюфарі диямантів заходили ся ревно, щоби величавий диямант „Кулїнан", котрий Трансваль подарував анґлїйскому королевичи, шлюфовано в Льондонї, а не в Амстердамі, як первістно постановлено. Їх бажанє сповнено, бо сими днями спроваджено до Льондону специяльну машину до шлюфованя. Ся робота займе півтора до двох років часу. — Віденьского банкіра Роттера, котрий спроневіривши значну суму, втікав через Сибір до Америки, зловлено в Іркутску. При нїм знайдено всего лиш 4000 рублїв. Роттер мав російский паспорт, котрий витуманив був від якогось купця, а на паспортї була навіть віза російского ґенерального консуляту у Відни. Роттер їхав сибірскою зелїзницею до Владивостока, а звідтам хотів кораблем поїхати до Сан Франціско. — Наглою смертию помер вчера на двірци Підзамче по виходї з поїзду купець з Заловець, Шулим Авербах, котрий приїхав до Львова піддати ся операциї. Тїло відставлено до інститута судової медицини. — В Лисци старім богородчаньского повіта знайдено оногди побіч кладки на Бистрици тїло убитого двірского побережника Томи Волосянки. В справі сїй веде ся тепер судове слїдство. — П. Самуіл Вайс згубив вчера на ул. Сикстускій золотий перстінь з диямантом. — В самірскій ґімназиї мала вибухнути заразлива хороба звана мумсом. Занедужало вже 32 учеників.

— **Нещасливі пригоди.** Із Серник долїшних привезено оногди 21-лїтного Василя Лисака, котрий в тамошнім млинї працював вже від довшого часу за мельника. Нещасливий в суботу хотїв здоймити пас з колеса і забрав ся до того так

виліненого вискача, — що ваш Сіпцьо стратив трохи волося.

— Так, так — сказав на то Вуд — я так міркую собі в своїй голові, що то від того, що він за богато купав ся.

— Але він мабуть і не довиджує, бо чогось так непевно ставить лапки, як би мацав ними.

— Здаєсь таки, що трохи не довиджує. То може чи не від занадто ясного електричного осьвітленя в ночи, що єго трохи осліпило.

— А щож то за така велика погана рана у него на хребті?

— О, то він так трошки попік ся. Дурнувате сотворінє збило одної ночи з великої збиточливости жарову грушку на вежи і притім попекло ся електричними дротами. Але впрочім вискач здоров як оріх і непосидющий.

— А щож ви нам скажете, містер Драйвер — відозвав ся шеріф до шинкаря — як же ви ходили коло сего годованця?

— Я дав єго, бо так завіщанє позваляє, отсему пану Віверови, щоби він ходив коло него.

— Добре. То розповідайтеж ви, пане Вівер!

Біль Вівер розповів насамперед, як то він перед домом на своїй фармі виставив був білозьвіздї привітну домівку. — Але — говорив він відтак дальше — я побачив пізнїйше, що то вимогам зьвіряти не зовсім відповідає. З тої причини та ще й длятого, що мені здавало ся, що я тим відгадав волю спадкодателя, зробив я опісля зміну. На доказ, що так дійстно стало ся, предкладаю тут отсю посьвідку. — Він поклав на стіл якийсь зложений папір. — По зрілій розвазї сказав я собі — говорив він дальше, — що в обході зьвірят можна лиш тоді показати найбільший розум і найбільшу любов, що можна їх ввести лиш тоді в такі відносини, які можуть найлїпше служити для їх добра, коли їх поверне ся в зовсім природні відносини, і длятого я, розваживши всї ті обставини, пустив вискача на степ, що за моїм городом.

Він здоймив полотно з клїтки. Она була порожна.

— Що? По комнаті залунало криком злости. То Боб Драйвер так крикнув. — А то ослиско! То ви мого вискача —

В тій же хвили сильний як дуб Драйвер вхопив Біля Вівера, закрутив ним млинка і посунув до дверий.

— Та бо послухайте! — просив ся Біль.

— Виноси ся! кажу! Ти проклятий вітрогоне якийсь! — Він отворив двері і в одній хвили видрулив Біля з комнати. Відтак цілим своїм тїлом підпер двері. — Так — сказав він вдоволений — тепер вже він не увійде знов сюди!

Знадворку пробовав хтось кілька разів отворити двері, але відтак дав спокій.

Шеріф, містер Вуд і міс Пуллет дивили ся на то все, що діяло ся, не знаючи, що на то сказати, аж коли проминуло їх перше перепуджене, зачали сьміяти ся.

— Тепер хиба мене вже тут не потреба — сказав Боб Драйвер сердито, коли вже сьміхи трохи були притихли а ідучи до дверий, додав: Чей можу вже іти домів?

— Ну, та заждіть ще кілька хвиль — відповів єму шеріф ласкаво — заглянемо ще насамперед до сего паперу, а відтак же хотїв і сам небіжчик Галївель — —

Він розложив папір, котрий Біль Вівер поклав був на стіл, і став читати: „Я того переконаня, що містер Біль Вівер тим, що зробив, здїлав як найвідповіднїйше для вискача. Длятого посьвідчаю отсим охотно, що він в моїй присутности випустив зьвіря на степ поза своїм огородом. Др. Ральф Джефферзон, професор зоольоґії на університеті в Чікаґо".

Антін Вуд розсьміяв ся глумливо. — На то не треба єму було ніякого сьвідоцтва — сказав він — ми були би єму і без того повірили. — Але тепер, містер Прікль, прошу о рішенє.

— Ах, правда, рішенє — повторив шеріф пиняво. — Коли же блаженної памяти Джонатан Галївель постановив в своїм завіщаню, що буде сам рішати, то взиваю єго сим по цілій формі, щоби то зробив. — Шеріф розглянув ся тут по цілій комнаті, мов би когось шукав.

Антін Вуд зачав таки добре кашляти, підчас коли міс Пуллет налякана завернула очи до гори. Боб Драйвер стояв байдужно, спершись на дубовий стіл.

(Конець буде).

нещасливо, що пас ще в руху вхопив єму ногу і в одній хвили так страшно зломив, що держала ся ще лиш трохи на жилах. Нещасливому подали лікарі поміч зараз на місци, а відтак відвезено єго до Львова, де знов стация ратункова відставила єго в дуже грізнім стані до шпиталю. — З Чесанова доносять: В неділю дня 8 грудня по полудни віз тамошний господар, Ковальский — мимоходом сказавши чоловік богатий, бо майно єго числять на 30.000 К — бочку горівки з Нароля, котру там набрав в ночи для чесанівскої пропінациї. Коли вертав назад домів в супроводі ще двох людий, якогось жида і секвестратора, котрих забрав з собою до Чесанова, з'їзджаючи саме перед Чесановом межи Жуковом а Чесановом, коло фільварку де тепер мешкав, виїхав одним колесом на купку каміня так нещасливо, що віз вивернув ся а Ковальский випав з него. В тій хвили скотила ся й бочка з воза просто єму на голову і роздушила так, що зробила нещасливому смерть на місци.

† Померли: О. Йосиф Козакевич, парох в Конюшках королівских комарняньського деканату, упокоїв ся дня 11 с. м. в 64 році житя і 35-ім сьвященьства.

— В честь Є. Е. Впреосьв. Митрополита ґр. Андрея Шептицкого відбули ся при численній участи гостий музик.-декл. вечерниці устроєні ученицями інституту СС. Василиянок у Львові при ул. Длуґоша. По привітї Є. Е. Митрополита хоральним співом „многая літа" відспівали учениці під управою п. Біликовского кантату Лаврівского, а відтак учениця Т. виголосила гарну промову і вручила Є. Е. Митрополитови китицю з білих рож а инші учениці адресу украшену вінцем з цьвітів. Кантата як і инші вокальні продукциї: Воробкевича: Пісні наші; Вербицкого: Ой ви, мої співаночки (хор малих дітий); Бортнянського: Вся земля; Вербицкого: Раз мотилька голубила і Шуберта: Широкий луг, виконано дуже гарно, а так само декламациї Сьв. І. Дамаскин і Під осінь, фортепянові продукциї: Бахмана і Шпіндлєра та Шульцого дует на скрипку і фортепян відограно поправно. Співом „многая літа" закінчив ся сей вечер, котрий стає певним доказом, як під проводом настоятельки Преп. Ігумені Филевич гарно розвиває ся інститут, в котрім містить ся мало що не сотня руских дівчат.

— Поміч для повертаючих еміґрантів. В міністерстві торговлі радила в суботу анкета в справі еміґрантів, що повертають масово з Америки. Реферував секцийний радник Ґастайґер і поставив питанє що до специяльних заряджень в цїли звернення повертаючих еміґрантів на краєвий торг праці. Ходить головно о засібнійших еміґрантів, що повертають до дому, аби переждати крізу в Америці і там знова вернути. Між иншими забирав голос делеґат галицких заведень посередництва праці, др. Паздро, референт бюра праці в краєвім виділі, і радив, щоби в Богумині, Осьвятимі і Щакові, а крім того у більших посередних стациях, утворити при помочи державної субвенциї бюра, котрі поучували би еміґрантів про условини праці. Такі бюра треба би заложити в Гамбурзі і Бремі. Подібно шеф секциї Матая заохочував до твореня бюр посередництва праці при головних австрийских стациях, куди прямує филя повертаючих еміґрантів, та радив, щоби порозуміти ся з промисловими орґанізациями в цїли винайденя вільних місць праці,

— Загальні збори Тов. „Вакацийних Осель" відбудуть ся дня 30 грудня в комнатах „Рускої Бесіди", Ринок ч. 10 о 6 год. вечером з отсим порядком дневним: 1. Отворенє зборів. — 2. Відчитанє протоколу з послідних загальних зборів. — 3. Звіт уступаючого виділу. — 4. Вибір голови і членів виділу. — 4. Внесеня членів. — *Виділ.*

Телеґрами.

Відень 17 грудня. Межи відчитаними на нинішнім засіданю палати послів внесенями знаходить ся внесенє пос. Кіяріґо і тов. о зміну реґуляміну палати. В мотивах внесеня сказано, що теперішні відносини як також сьвіжі події і взагалі ситуация в палаті послів вимагають конче зміни реґуляміну, коли взагалі палата має узискати можність нормальної і пожиточної праці. Внескодавці жадають, щоби поручено комісиї реґуляміновій, аби до 6 неділь предложила палаті проєкт зміни реґуляміну.

Інтерпеляциї внесли між иншими: пос. Колесса і пос. Будзиновский в справі подій на львівскім університеті; — о. Фоліс в справі відносин в перемишлянськім повіті з причини поступованя польских урядників, особливо же властий адміністрацийних і старостви; — пос. Кость Левицкий в справі рівноуправненя рускої мови в судах всхідної Галичини; — пос. Петрушевич в справі якогось над'ужитя власти старостою в Сокали; — пос. Старух в справі заосмотреня населеня в топливо і заказу нищеня лісів; — пос. Цеглиньского в справі роздання запомог кільком громадам в Галичині; — пос. Петрушевича в справі політичного процесу против дра Трильовского. — Палата приступила відтак до дискусиї над законом квотовим. Промавляв контра пос. Кайзер.

Відень 17 грудня. „N. fr. Presse" довідує ся, що міністер просьвіти рескриптом з 13 с. м. до ректорів університетів розпорядив, що від тепер треба залишити устроюваня торжеств імматрикуляцийних, які доси ще суть в уживаню в декотрих університетах.

Петербург 17 грудня. (П. А.). Царским указом продовжено воєнний стан в ґуберніях воронеській, полтавскій, міньскій, тульскій і в повітах пружаньскім і кобриньским гродненьскої ґубернії, в місті Бораспола, в окрузі лінії зелізничої Москва-Нижний Новгород і Москва-Мурон та зелізниці у володимирській ґубернії.

Тегеран 17 грудня. Ще не вияснило ся, чи шах хоче лиш доконати зміни нового реакцийного кабінету, чи хоче усунути парлямент. В сїм послїднім случаю не обійде ся без уличної борби. В ночи відбули ся всілякі стички, при чім арештовано кілька осіб. Деякі части міста обсадило войско і козаки під командою російского полковника козаків і команданта прибічної ґвардиї. Арештованого вчера президента міністрів випущено знов на волю, на інтервенцию анґлійского амбасадора. Небезпечности для Европейців нема.

Владивосток 17 грудня. В наслідок слідства против участників бунту баталіону мінерів і кількох торпедовців в днях 29 і 30 жовтня с. р. віддано під суд знову 75 вояків.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені зьвіздков. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).